

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 33. Aliæ molestiæ eidem Legato irrogatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc XVIII. tentanda, ne pia Pontificis desideria
 A. C. 1720. suo careant effectu, nec tota simul Mis-
sio in uno momento destrueretur.

§. XXXV.

*Alia molestia Legato Apostolico
 irrogata.*

Die vigesima septima ejusdem Me-
 sis iidem quatuor Mandarini Imperatoris
 responsa literis mandata Legato attulere,
 ac præsentate P. Ludovico Pazzi Sinensi
 Jesuita soli Patri Pereire cognito, Imperatoris
 jussu Mediorum reprobrarunt, quod sua
 Majestas Patrem Provanam cum suo socio in
 Europam ablegasset, de iis vero per inter-
 gros duodecim annos nulla allata fuisset
 notitia, nec etiam hic Patrem tanquam
 Imperatoris Legatus Romæ debito honore
 exceptus, nec pro Legato agnitus fuisset,
 proinde nec ipse pro Pontificis Legato
 ab Imperatore habendus: de cetero, cuncta
 hæc Imperator adhuc dissimulare vellet,
 si ipsam rem gratam, nec ejus decretis atque
 Imperatorum legibus contrariam mutaret,
 secus vero nec ad ejus conspectum
 admittendus, nec pro Legato foret
 habendus, imo Imperator statuis-
 set, ipsum cum omnibus Europæis, qui
 hunc in finem altera die ad hanc do-
 mum

mum ex mandato Imperatoris conve- Sæc. XVIII.
 nirent, in Europam remittere. Ad A. C. 1720.
 hæc Legatus sedendo respondit, ob
 pene immensam Romanæ a Peckinensi
 urbe distantiam retardata esse nova de
 Patre Provana, huncque per aliquot
 annos suæ legationis literas Romæ non
 exhibuisse, nec unquam se Imperatoris
 Legatum, sed duntaxat Sinicæ Missio-
 nis Procuratorem in suis epistolis no-
 minasse, postquam vero Imperatoris
 literas legationis suæ testes ostendisset,
 illum a summo Pontifice mox summis
 honoribus, ac singulari Benevolentia
 tanquam Legatum fuisse honoratum,
 e contrario autem, se, summi Pontifi-
 cis legatum esse, per publicæ fidei li-
 teras demonstrare posse, dummodo
 illas Imperator inspicere dignaretur.

His opponerant Mandarinum, Patrem
 Provanam in Europam secum attulisse
 Imperatoris edictum: id omnino, re-
 ponebat denuo Legatus, ignotum fuisse
 nec eum ab initio illud exhibuisse, sed
 sese duntaxat Missionis Procuratorem
 declarasse, exhibitis autem suæ Maje-
 statis literis atque edicto hunc Patrem
 singulari honore fuisse habitum, de
 cetero Constitutionem Sinensibus ritibus
 adeo contrariam haud esse, dummodo
 Imperator rationes desuper in Ponti-
 ficis literis adductas inspicere digna-
 retur

Sæc. XVIII. retur, aliunde vero considerare vellet,
 A. C. 1720. quod Pontifex in Imperatoris gratiam
 ea omnia, quæ cum religione Chri-
 stiana compati possent, et si in Europa
 non tolerentur, post editam hanc Con-
 stitutionem concessisset. Verum Man-
 darini iterato opposuere, quod Imper-
 ator Pontificias literas recipere nolu-
 nisi prius principale Constitutionis ne-
 gotium fuisset decisum. In vanum Le-
 gatus supplicabat, ut si Imperator ipsum
 ad alloquium admittere nolit, saltem
 alium cum pluribus interpretibus, at-
 que inter eos præcipue Pedrinum &
 Ripam, utpote patrii sui idiomatis probe
 gnaros nominaret, ut multiplicatis In-
 terpretibus de rei veritate magis con-
 staret, & Pontificiis rationibus seu
 pondus & efficacia accederet: Nil aliud
 idque ægre impetrare poterat Legatus
 ut Europæi, qui sequenti die Sinis ex-
 cedere jam jussi erant, aliunde itinere
 molestiis pene consumpti, donec res
 hyemis, frigorisque remitteret, dis-
 cessum differre permitterentur. Postea
 Mandarini cunctos Europæos, qui ad
 Imperatoris servitium destinati erant,
 convocatos interrogarunt, an in Asia
 remanere vel cum Legato in Europam
 reverti vellent, cunctis vero suam sen-
 tentiam Legati arbitrio committentibus.
 Hocque, si sese Imperatoris obsequio
 dicitur

dicarent, Pontifici rem gratam factu- Sæc XVIII.
ros respondente, una omnes, excepto A. C. 1720.
P. Cassio, remansere, Legatus vero
Mandarios rogabat, ut saltem dona
a Pontifice submissa Imperatori offer-
rent, ast nec hæc ab Imperatore esse
acceptanda respondentes, interroga-
runt, quid demum post imploratum
Dei lumen Legatus decrevisset, quibus
hic reposuit, si in Sinis manendi facul-
tatem concederet Imperator, se decre-
visse, ut feligeret quamdam Ecclesiam,
in qua cum ceteris Missionariis Deo ac
religioni deservire posset, quantum
vero ad Constitutionem, se sine gravi
Dei offensa ejus observantiam relaxare
non posse: Ad hæc opposuit Mandari-
nus *Chao*; Europæorum amicus, hoc-
„que negotium componere studiosus
„sum, cede ergo Imperatoris volun-
„tati; num enim illi, qui hucusque hos
„ritus permisere, Deum offenderunt?
illi utique, reposuit Legatus, qui ante
Constitutionis promulgationem hos ri-
tus bona fide permisere, Deum suum
non offenderunt, aliter autem dicen-
dum post Sedis Apostolicæ definitionem:
Cur ergo, instabat hic Mandarinus,
vester Pontifex damnat, quod ejus
Prædecessores permisere, id factum
esse, reponebat Legatus, ob diver-
sam rei narrationem, nunc vero au-
dita

Hist. Eccles. Tom. LXX.

Qq dita

Sæc. XVIII.

A. C. 1720.

dita utraque parte causam esse finitam,
 instabat autem Mandarinus, quomodo
 Pontifex de rei veritate certus esse po-
 tuit, cum Maigrotus omnino Sinen-
 linguæ inexpertus sit, respondente Le-
 gato, Maigrotum nil ad Constitutionem
 contulisse, sed veritatem erutam fuisse
 ex libris & scriptis utrinque productis.
 Mandarinus regessit, eritne res
 gioni Christianæ consultum, si omnes
 Missionarii Sinis ejiciantur? id quidem
 ajebat Legatus, ingens esset malum,
 si vero Religio in sua puritate non re-
 linquitur, idem est, ac si ea in Sine-
 Imperium non fuisset invecta. Tandem
 abire parantibus Mandarinis P. Lucio
 cicus Fan Sinensis Jesuita suggestit, Pe-
 trem Pereira in responsi interpretatione
 minus fidelem fuisse, eo quod scripsis-
 cuisset, Legatum supplicasse, ut Do-
 tificia Epistola a Patribus Barnabitis
 allata aperiretur, in qua tamen Con-
 stitutionem moderandi facultas non
 contenta foret. Verum id falso jactat
 affirmabat tam Legatus, quam ipse
 P. Pereira. Sparso tamen rumore de
 Constitutionis moderatione Mandari-
 denuo reversi sciscitabantur ex Legato
 Apostolico, an re ipsa Bullam temperantem
 potestate instructus esset, & utrum in Pa-
 tificis Epistola tales moderationes con-
 nerentur, talem se habere potestatem re-
 gabat

CLE

gab

ligio

per

Pon

tem

min

bus

& E

eog

sent

fatu

Mea

Di

Apo

lam

P. P.

profe

vent

Man

tum

labat

veni

spect

vicin

esset

mod

mod

mod

gabat Legatus, se ea tamen, quæ religioni Christianæ non adversantur, Sæc. XVIII.
A. C. 1720. permittere posse. si ergo sua Majestas Pontificias literas legere renuerit, saltem designaret quosdam, qui ejus nomine illas coram pluribus Interpretibus ac præcipue præsentibus Pedrinio & Ripa prælegant: Hos duos autem, eoquod Imperatorem graviter offendissent, mox excludi petiit Jesuita præfatus, nec ultra etiam institit Legatus.

§. XXXVI.

*Mediobarbus Patriarcha & Legatus
Apostolicus tandem Peckinum
venire permissus.*

Die vigesima octava Decembris *Me-* *Viani. l. c.
pag. 60.*
diobarbus Visitator ac Legatus Apostolicus Imperatoris edicto ad Aulam accerseretur, qui illico unacum P. Pereira, ceterisque suis Missionariis profectus, ad magnum Bonziorum Conventum deducebatur, ubi *Chao Chan* Mandarinus, qui adventantem Legatum unacum Patre Fan ibidem præstolabatur, eidem significabat, nondum venisse tempus, ut Imperatoris conspectum subiret, sed ad aliam domum vicinam villæ, in qua Hic degeret, esset educendus, ut Mandarini eo commodius cum ipso conferre, & Imperatoris

Qq 2